

SEGREGACIÓ DE SANT SADURNÍ

El mes de març de 1764 el rei concedia a la vila de **sant Sadurní** la facultat de governar-se per ella mateixa. L'acte oficial de separació de **Subirats** es va celebrar el 28 de maig del mateix any. Va ser el punt final d'un llarg procés que havia començat el 1717.

Durant el segle XIII existia la **Universitat de Subirats**, formada per l'associació de quatre parròquies: **Sant Pau d'Ordal, Sant Pere de Subirats, Sant Pere de Lavern i Sant Sadurní de Subirats**. A partir dels últims anys de l'edat mitjana, la situació d'aquesta darrera, vora el camí i en terres planes i abundants en aigües, afavorí el seu poblament, en contraposició al dels altres pobles de **Subirats**, i es desenvolupà amb més rapidesa que la resta de les poblacions.

Sant Sadurní estava al camí ral, pas obligat. Aquest fet li reportava avantatges però també inconvenients. Sobre tot l'avituallament dels militars que hi passaven durant els conflictes dels segles XVII i començament del XVIII. Al moment de passar comptes sempre li tocava pagar a **sant Sadurní**, un nucli compacte, les altres parròquies estaven formades per població molt disseminada.

El 1724 s'intenta posar fi als litigis. Es va signar una concòrdia entre **sant Sadurní** per una banda i els habitants de les altres tres parròquies per una altra. La signatura, però, no va solucionar el problema.

Finalment el 1761 un grup de veïns de **sant Sadurní** demana formalment la separació al **Real Consejo Supremo de Madrid**. Aquest la concedí el 16 de març de 1764. Aleshores **Sant Sadurní** tenia 163 cases i 815 habitants. En aquells primers temps, la creixença de la nova vila fou bastant ràpida, ja que en el cens del comte de **Floridablanca**, del 1787, hi figuren 1 065 habitants.